

Meditatie zondag 23 april 2006 PKN gemeente Camminghaburen
Leeuwarden

Schriftlezing: Lucas 24, 13 – 32

Ds. U. Tjallingii

Gemeente van Jezus onze Heer,

De familie Riemersma hadden altijd een gelukkig en onbekommerd gezinsleven gekend. Een leuke baan in het onderwijs, drie mooie kinderen en een prettig huis in het westen van de stad.

Nadat de kinderen de deur uit waren en meneer Riemersma in de VUT, verhuisde hij met z'n vrouw naar een appartementengebouw in de buurt. Het was veel kleiner dan hun huis, maar dan hadden ze er ook minder drukte van. En wel gezellig met burens boven, naast en onder je.

Enige jaren na deze verhuizing overlijdt meneer Riemersma. Mevrouw blijft alleen achter. Verdrietig en een beetje bitter, dat het leven zo moet lopen. Zo lang samen onderweg en dan ben je net 70 en dan sta je er alleen voor.

Maar mevrouw Riemersma kan niet goed tegen het alleenwonen en twee jaar later heeft ze via een relatiebureau contact gelegd met een man uit Sneek en het klikt en ze zien elkaar regelmatig. Met de kinderen loopt het contact ook goed, dus prima allemaal.

Behalve dan de burens. Want die beginnen al gauw praatjes rond te strooien in de buurt en in het appartementencomplex: "Heb je 't al gehoord, die man die slaapt geregeld bij haar. Is het niet verschrikkelijk, zo snel na de dood van haar man! En het schijnt dat ze ook al samen op vakantie gaan.

Het leven van mevrouw Riemersma was altijd een pelgrimsweg geweest. En ook nu voelde ze zich een pelgrim. Ik blijf onderweg, ik ontmoet een nieuwe man. Maar de mensen om haar heen stonden erbij en gunden het haar niet.

U en ik, wij zijn pelgrims. Zoals Jezus het ons voordeed.

Wat is eigenlijk een pelgrim? Een pelgrim is iemand die een lange onzekere weg durft te gaan, omdat hij weet wat hem wacht aan het einde van de reis. Dat is een pelgrim.

Wie als pelgrim durft te leven, die gaat een lange onzekere weg, maar in het vertrouwen dat het eeuwig leven wacht aan het einde van die weg. Dat is een pelgrim.

Maar dat is nog niet de hele definitie van een pelgrim.

Je bent pas een ware pelgrim als je onderweg halt durft te houden, als dat nodig is!

Jezus is onderweg naar Jeruzalem, maar hij houdt halt als een zieke hem vraagt genezing.

Jezus is onderweg op een onzekere weg, maar Hij houdt halt als een vrouw hem om water vraagt.

Steeds weer zien we Jezus halt houden. En dat is dus een ware pelgrim. Een ware pelgrim gaat een lange onzekere weg, met een zeker visioen voor ogen, maar houdt halt wanneer dat nodig is.

Wanneer houden wij halt in het leven?

Als er iets ergs gebeurt? Wij houden halt als de buurvrouw die nog maar net weduwe is alweer een man ontvangt? Wij houden halt bij slecht nieuws, wij roddelen over de geheimen van de naasten. Wij houden zo vaak halt bij onwaarheden, of wij houden halt op een koopzondag, om een graantje mee te pikken van de koopjes.

Waar houden wij halt op onze pelgrimsweg? En waar horen wij halt te houden zoals God het wil?

Dat is de wezenlijk belangrijke keuze waar wij als pelgrim voor staan.

Jezus houdt halt als hij de twee Emmaüsgangers ziet.

Het staat er ook zo mooi: De Emmaüsgangers naderden het dorp, en Jezus deed, alsof Hij verder zou gaan. Maar de mannen zeggen: Blijf bij ons, want het wordt avond. En dan houdt Jezus halt bij hen. Hij breekt met hen het brood, dwz. Hij deelt een dit moment met hen ten volle.

En dan staat er zo mooi: Hun ogen werden geopend, en Jezus verdween uit hun midden.

Gemeente dit is een intense geloofservaring en dat kan ook in ons leven gebeuren.

Iedere zondag, of misschien wel iedere dag, houden wij halt bij het woord van de Heer. In bijbellezen, in gebed, in goede daden. En hopelijk worden onze ogen daarbij geopend voor de liefde van God.

En dan verdwijnt de Heer uit ons midden.

Maar dat is niet erg. Want wij blijven elkaar vertellen wat er onderweg gebeurd is bij het breken van het brood.

Ieder van ons mag zijn leven zien als een pelgrimsreis. Maar daarbij wel bedenken, dat we het visioen voor ogen moeten houden, en tegelijk halt moeten durven houden, als iets of iemand zegt: Blijf bij mij.

En dan kijk ik naar mijzelf, en dan vraag ik mijzelf: Hoe breng ik het eraf als pelgrim? Ben ik een ware pelgrim, houd ik het visioen hoog, en houd ik halt als dat nodig is?

Ik moet eerlijk antwoorden, het gaat met vallen en opstaan.

Ook in mijn werk in het verpleeghuis. De ene dag is de andere niet. De ene dag voel je je sterker dan de andere. Het overkomt mij ook wel dat ik op een afdeling loop, ik heb net twee gesprekken gehad, en dan kom ik langs de kamer van die mevrouw die altijd in bed ligt en niet meer bereikbaar is, en dat ik denk: Nu maar even niet.

Maar op andere momenten voel ik me gedreven om naar hem of haar te gaan, omdat ik het diepe gevoel heb dat ik even bij het bed moet zitten, en dat aandacht en liefde zo dringend nodig zijn.

Pelgrim zijn dat gaat met vallen en opstaan.

Maar het begint misschien wel bij het niet bezwijken voor de verleiding om stil te staan bij de ellende van de ander. Je bent geen pelgrim als je roddelt. Je bent geen pelgrim als je een oordeel velt over andermans leven, terwijl je er eigenlijk niets van af weet. Je bent geen pelgrim als je pijn ziet en er lachend over doet.

Pelgrim zijn begint met kritisch kijken naar mijn eigen gedrag, naar mijn gedachten, naar mijn levenshouding.

Maar als je dan pelgrim onderweg besluit te zijn, weet dan dat de Heilige Geest vol van Liefde je geen moment daarin alleen laat.

Ons worden de ogen geopend, en verdwijnt de Heer uit ons midden. En zo hoort het ook. En dit is geen Godverlatenheid, nee, want wij weten dat de Geest van de Heer altijd in ons midden is. En dan durven wij verder.

Dag in dag uit worden ons de ogen geopend voor situaties van aandacht, zorg en medeleven. En dan herkennen wij de Heer, die ons dat voordeed en dan zien wij God.

En als wij dan momenten van ons leven oprecht delen met de naaste, dan breken wij het brood.

Zoals die oude buurman van mevrouw Riemersma waar ze jaren naast hadden gewoond. Die hoorde ook dat ze een nieuwe vriend had, en hij was zo verheugd dat hij haar een kaartje schreef: lieve buurvrouw Riemersma: Ik feliciteer u van harte met het geluk dat op uw weg komt. Geniet van de liefde en de vriendschap.

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Gruen'.